

Titel: 2.

Citation: "2.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e39955/facsimile.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Almindelighed. Det ender her kunne affordres ham Sikkerhedsstillelse for saavel det i § 28 omtalte Afgiftsansvar som for nødvendige Retssagførere, og i Doerensstemmelse hermed er Reglen i § 26, 2den Stk., affattet.

Bestemmelsen i § 29 stemmer med Reglen i Sportelreglementets § 51 med en enkelt Modifikation, som synes naturlig.

Reglen i § 30 trænger neppe til nærmere Motivering.

Endaa angaar Afgifterne for Auktioner har Kommissionen i det foreliggende Udkast maattet indskrænke sig til at optage Bestemmelser desangaaende. forsaavidt angaar Tvangsauktioner; Reglerne om Gæbyr for de nødvendige Auktioner maa være henvisne til den eventuelle Lov, som skal give Forrifter om disse Auktioner, se Motiverne til Udkast til Lov om den borgerlige Retsspleie Side 210—212.

Efter Udkast til Lov om den borgerlige Retsspleie fremtræder Tvangsauktion som en partiel Konkurs og det uden Hensyn til den i Udkastets §§ 512—13 og § 537 omtalte Fordeling. Man har derfor troet ikke at burde indskrænke sig til at fordrø Afgift for Forbejningen, men tillige for Tvangsauktionen i sig selv, og de samme Grunde, som tale for at lægge Beredberingen i det Hele til Grund have hørt til, at Retssagføreren ogsaa her er fastsat i Forhold til henholdsvis Auktionshøjsummen og den Sum, som skal fordeles imellem de i Forbejningen Interesserede. Ikke heller ved Tvangsauktion bør Retsvirenten erlægge Retssagføreren, men denne bør forlovs tages af Kjøbsummen, forsaavidt det ikke ved Konditionerne er paalagt Kjøberen særskilt at udrede samme. I §§ 31 og 32 ere disse Regler gennemførte saaledes, at der saavel for Tvangsauktionen som for Forbejningen erlægges Holobelen af den almindelige Retssaggift. I Forhold til, hvad der i Henshold til Sportelreglementets § 99 ff. nu erlægges for Auktioner, ville de foresatte Afgifter være meget moderate.

Hensigten i § 33 til Reglerne i §§ 23 og 24 synes selvfølgelig.

2.

Om Afgifterne for Udpantning samt Indfættelses- og Udfættelsesforretninger.

De i den foregaaende Afbejling givne Afgiftsregler for Eksekution har Kommissionen for at bevirkte den størst mulige Simplifikation, og forbi de Betragtninger, der have været ledende ved fastsættelsen af Afgifterne for Eksekution, ialtsald for en væsentlig Del ogsaa funde Anvendelse paa Udpantninger, forment i det Hele at burde overføre paa Udpantning, dog at Afgifterne, naar det Dels, for hvilket der udpantes, ikke overstiger 100 Kr., nedsettes til det Halve, hvilken sidste

Bestemmelse er motiveret ved Reglen i Lov om Udpantning m. m. af 29de Marts 1873 § 14, 1ste Stk. i Slutningen. Den saaledes foreslaede Regel vil føre til, at der ikke vil falde nogen Afgift, naar Forretningen er forjævet, se § 26, 1ste Stk., 2det Punktum, men det Tab, som her ved vil forvoldes Sognefogden i de Tilfælde, hvor Udpantningen foretages af ham, og Afgiften selvfølgelig skal tilfalde ham, vil formentlig opveies ved, at Afgiften er sat ikke lidet høiere end efter Lov 29de Marts 1873 § 14. — Deruden vil Reglen medføre, at der i Henshold til § 26, 2det Stk., kan fordrø Sikkerhedsstillelse af Retsvirenten, mens Retsvirenten i sig selv den gjældende Bestemmelse i Lov af 29de Marts 1873 § 7, 1ste Punktum, nu ikke er pligtig at forubetale Gæbyerne, jfr. ogsaa Udkast til Lov om den borgerlige Retsspleie § 562. De Medlemmer, som mulig kunne tænkes at kunne opstaa heraf, naar Forretningen foretages af Sognefogden, har Kommissionen ikke troet at burde tillægge videre Vægt, da det neppe kan betragtes, at Sognefogden vil misbruge sin Berettigelse til at fordrø Sikkerhedsstillelse. Reglen i § 34, 2det Stk., er begrundet i, at Realisationen af det Udpantede, forsaavidt den sker ved Fogden, efter Udkast til Lov om den borgerlige Retsspleie § 565 skal foregaa i Doerensstemmelse med Reglerne om Tvangsauktion.

Bestemmelsen i § 35, der altid vil føre til Afgift efter § 8, turde være selvfølgelig.

Tredie Kapitel.

Om Afgifterne for de foreløbige Retsmidler.

De i dette Kapitel foresatte Regler om Afgifterne for Arrest- og Forbudsforretninger ere i Doerensstemmelse med det i det foregaaende Kapitel fulgte System og trænge neppe til nogen yderligere Motivering. At det bliver Retsvirenten, som maa erlægge Afgiften, og at denne maa betales forud, er en Følge af de heromhandlede Retsmidlers Karakter.

Fjerde Kapitel.

Om Afgifterne for det til Stiftetvæsenet henhørende Forretninger.

Eftersom Udkast til Lov om den borgerlige Retsspleie i det niende Afsnit om Skifte og Dødsbo og Føllesbo m. m. samt om Konkurs deethelt har henholdt sig til de paagjældende Love desangaaende af 25de Marts 1872 og 30te November 1874, og kun har givet de saa nye Bestemmelser, som udtrædes for at knytte den foregaaende Ordning af Konkurs og Dødsboforretninger til